

Diplomová práce

Posudek oponenta

Autorka: Bc. Kristýna Šrámková

Název práce: Pojetí klavírní pedagogiky v Lisabonu

Vedoucí práce: doc. MgA. Jana Palkovská

Oponent práce: PhDr. MgA. Vít Gregor, Ph.D.

Diplomová práce Bc. Kristýny Šrámkové patří k titulům, jež mohly vzniknout díky zahraničním pobytům studentů v programu Erasmus. Práce tohoto druhu jsou nepochybně přínosem pro obohacení rozhledu, získání u nás neznámých notových materiálů i možností zhodnocení přístupu zahraničních pedagogů k dané problematice.

Je možno říci, že předložená práce splňuje výše naznačené požadavky. Na úvodní část, pojednávající o historii západní země Pyrenejského poloostrova a jejím hudebním podhoubí, navazuje výčet nejvýznamnějších portugalských skladatelů s jejich stručnou charakteristikou. Zde se seznámíme se skladateli, o nichž obvykle středoevropský region mnoho neví. Za neprávem opomíjeného lze zřejmě považovat zejména předčasně zesnulého Antonia Fragosa. Postrádám zde naopak zmínku o poněkud tajemném Cantallosovi, od něhož se zachovala jediná, leč znamenitá, Sonáta c moll. Je o tomto autorovi známo něco bližšího?

Následující dvě kapitoly (Hudba v hlavním městě a Portugalské hudební školství) seznamují čtenáře s poměry v místním hudebním životě i jejich analogiemi s problémy v našich zemích. Obecně vzato, neakceptoval bych plně větu na s. 41 o patnáctiletém náskoku v budování demokracie. Pravicově orientovaní diktátoři sice napáchali mnoho zla, ovšem na rozdíl od těch levicových nikdy nezničili tržní vztahy. Výhoda na portugalské straně je tedy mnohem větší. Popis systému hudebního školství je úplný, v podstatě jde o převzetí osvědčených postupů z centrální Evropy s jistým, zcela přirozeným časovým posunem.

Nejcennějším úsekem diplomové práce je kapitola o diplomantčiných osobních prožitcích a zkušenostech ze studijního pobytu na Escola Superior de Música de Lisboa. Tyto poznatky jsou nezastupitelné, jedinečné a obohacující pro veškerou další hudební i jinou činnost. Zajímavým momentem, jenž stojí jistě za zvážení, je přístup k improvizaci. Jde opět o přenesení přirozené jižanské hravosti a nevázanosti i do školních osnov. Nesmíme zapomínat na to, že hudba je mimo jiné také hra, podobně jako sport (chci ovšem podtrhnout sousloví „mimo jiné“). Interpretace a improvizace nejsou od sebe vzdáleny, naopak, jejich organické prostoupení může vytvořit smysluplný a působivý celek hudební produkce.

Zkušenosti z individuálních klavírních hodin s profesorem Miguelem Henriquesem přibližuje diplomantka v závěrečných pasážích své práce. Jde zřejmě o podnětné impulsy, ať už z oblasti kvality zvuku, tak některé postřehy technického charakteru. V neposlední řadě též stojí za zmínku Henriquesova publikace *The (Well) Informed Piano*.

Diplomová práce Bc. K. Šrámková je na dobré jazykové a stylistické úrovni, drobné nedostatky (většinou opomenutí) nemění smysl sdělení. Uvedu pouze jeden problematický výraz, jenž se vyskytuje opakovaně, a to „učící“. V češtině jde o nesprávné použití, neboť pedagog vyučuje, nikoli učí (v hovorovém styku se tento rozdíl běžně stírá, v psaném projevu je ovšem třeba rozlišovat).

Při obhajobě doporučuji rozvést:

- 1) V práci je zmínka o klavírním semináři. Je to jediný předmět, kde se hovoří o klavírní pedagogice a didaktice?
- 2) Jak by mohl vypadat reprezentativní program z portugalského repertoáru?

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení:

